

УДК: 81'255.4:791

Лещенко Г.А.

канд. філол. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

СТРАТЕГІЇ ТА ПРИЙОМИ ПЕРЕКЛАДУ КІНОТЕКСТУ

Дослідженням кінотексту займалися багато науковців. Зокрема, в центрі наукового інтересу були культурні контексти кінотексту та культурні референції у фільмах. Вже досліджувалося мовлення та діалоги у фільмах, а також роль музики та звукових ефектів у створенні емоційної атмосфери. Вчені аналізували лінгвістичні та культурні особливості дубляжу та субтитрування фільмів, досліджували культурно-символічну природу кінотексту та вивчали роль мовлення та діалогів у створенні образів персонажів. Перекладознавці аналізували мовлення та діалоги у фільмах, а також вивчали роль перекладу у передачі культурних референцій у фільмах.

Предметом цього дослідження є стратегії та прийоми перекладу кінотексту.

Кінотекст – це текст, що складається зі звукової та візуальної інформації, який може включати в себе діалоги персонажів, музику, звукові ефекти, зображення, візуальні ефекти та інші елементи. Він має свої лінгвістичні та екстралінгвістичні особливості, які роблять його унікальним.

Переклад кінотексту є складним процесом, який вимагає від перекладача не тільки знань мови, але й знань культури та кіноіндустрії. Для перекладу кінотексту використовуються різні стратегії та прийоми, зокрема:

Дубляж або субтитрування: ці дві стратегії використовуються для передачі мовлення та діалогів у фільмах з однієї мови на іншу. Дубляж полягає в тому, що оригінальне мовлення замінюється перекладом, який вимовляється актором. Субтитрування полягає в тому, що переклад з'являється на екрані у вигляді тексту, який відображається під час мовлення.

Локалізація: ця стратегія полягає в тому, що перекладач пристосовує фільм до конкретної культурної та мовної специфіки. Наприклад, перекладач може замінювати візуальні елементи, які не зрозумілі для місцевих глядачів, на елементи, які є більш зрозумілими.

Транскрипція: цей прийом використовується для передачі вимови слів, які є специфічними для конкретної мови або діалекту. Наприклад, перекладач може використовувати фонетичну транскрипцію для передачі вимови англійських слів у фільмах.

Культурний еквівалент: цей прийом використовується для передачі культурних референцій у фільмах. Наприклад, перекладач може замінити культурні референції, які не зрозумілі для місцевих глядачів, на еквівалентні референції, які є більш зрозумілими для місцевої культури.

При перекладі кінотексту важливо не тільки зробити фільм зрозумілим глядачеві, а й зберегти ідею оригіналу, передати образи героїв у стилістичному руслі, заданому режисером, передати весь твір мовою перекладу та не допустити порушення його впливу.

Вибір способу перекладу має величезний вплив на сприйняття фільму мовою оригіналу в цільовій культурі. Проте єдиного універсального способу перекладу фільмів не існує. Методи залежать від різних факторів, таких як історія, культура, традиції перекладу, різні фактори, пов'язані з аудиторією, тип фільму, наявні фінансові ресурси. Взаємозв'язок між культурою мови перекладу та мови оригіналу також важливий, оскільки це має значний вплив на процес перекладу.